

parkboode

NR. 7 | 26 MEI 2010

voorstelling
eerste Golemboek

dag van het park:
groen in je buurt

vanaf 1 juli 750 militairen
actief in Brasschaat

WIJKVERGADERING
MARIA-TER-HEIDE
OP 7 JUNI

Het hervormingsplan voor het Belgische leger van minister De Crem is de laatste tijd niet weg te slaan uit de pers. Kazernes sluiten, militairen moeten op korte termijn verhuizen... Er is onvrede onder de militairen. Wij wilden wel eens weten wat de impact van dat plan is op het militaire kamp van Brasschaat. We gingen daarom op bezoek bij de imposante maar minzame luitenant-kolonel Baert, korpscommandant in Brasschaat.

Bij aankomst in het militaire domein is het meteen duidelijk dat deze legerbasis niet gesloten wordt door het hervormingsplan. Voor heel wat gebouwen staan massa's hoogrendementsglas te wachten om het oude enkelglas te vervangen. De sympathieke soldaat die me naar het kantoor van de kolonel gidst, vertelt dat men nog een reeks infrastructuurwerken wil afwerken voor een nieuwe lichter soldaten hier hun intrek neemt.

Nog geen twee jaar geleden, begin oktober 2008, interviewden we luitenant-kolonel Baert kort na zijn aanstelling als nieuwe korpscommandant. Onze verbazing is dan ook groot dat hij bij dit interview zijn afscheid al aankondigt. "De normale diensttijd als commandant is gemiddeld twee jaar", steekt de kolonel van wal, "maar door de hervormingen van minister De Crem vertrek ik een stuk vroeger dan voorzien naar het hoofdkwartier van Defensie in Evere. Het Departement Artillerie, de vroegere veldartillerie-school, waarover ik hier verantwoordelijk ben, wordt namelijk op 1 juli opgedoekt."

De meeste militairen, op enkele uitzonderingen na, blijven in Brasschaat gekazerneerd. Zij zullen dienen onder een nieuwe monstereenheid met Brasschaat als hoofdbasis. Die heeft nog naam, voorlopig doen ze het onder de werknaam Artillerie Bataljon. Alles wat met operationele artillerie te maken heeft, valt voortaan onder die nieuwe eenheid. Dat houdt in dat de huidige artilleriebataljons ontbonden worden en meteen daarna samensmelten. Het veldartilleriebataljon uit Helchteren komt naar Brasschaat en de kazerne daar wordt gesloten. Het bataljon van Bastogne houdt op

te bestaan maar komt, in tegenstelling tot eerdere berichten, niet naar Brasschaat. Er werd namelijk beslist dat de artillerie in de toekomst eentalig Nederlandstalig wordt. In de kazerne van Bastogne komt een nieuwe eenheid. Een deel van het personeel zal er een museum rond WO II en de Slag van de Ardennen op poten zetten. Het luchtdoelartilleriebataljon in Nieuwpoort verdwijnt eveneens en zal ook deel uitmaken van de nieuwe eenheid van Brasschaat. Dit gedeelte van de nieuwe eenheid blijft echter in Nieuwpoort, onder meer om praktische redenen. "De soldaten van de luchtdoelartillerie oefenen door te schieten op telegeleide vliegtuigjes van twee op twee meter. En het veiligste is dat ze dat boven de zee doen", knipoogt de kolonel.

honkvastheid zit er bij de Belgen ingebakken

De kranten stonden op een gegeven moment bol van getuigenissen van misnoegde militairen, ook uit Helchteren. Wat denkt onze sympathieke

kolonel daarover, hij verhuisde al heel wat tijdens zijn carrière.

"Tja, veelvuldige mutaties naar andere kazernes komen vooral voor bij de officieren, bij soldaten en onderofficieren is dat veel minder het geval. Kijk, honkvastheid zit er bij de Belgen echt ingebakken. Je zag dezelfde weerstand zelfs toen onze troepen na de koude oorlog terugtrokken uit Duitsland. In al die jaren daar waren heel wat militairen getrouwd met Duitse meisjes, groeiden hun kinderen daar op... Dan is het niet gemakkelijk om die omgeving vol herinneringen achter te laten", weet de kolonel.

Met terug te keren naar België werd de honkvastheid nog versterkt. België is klein, dus als er al mutaties gebeurden binnen België, werden ze zodanig gekozen dat de afstanden met de wagen overbrugbaar waren. Heel wat militairen waren dus rap gewonnen om een eigen huis te kopen en hun leven op één welbepaalde plaats op te bouwen. Luitenant-kolonel Baert: "Vergeet ook niet dat heel wat echtgenotes al lang niet meer aan de haardvuur zitten, maar meestal dicht bij huis werk hebben gevonden. Dat geven die

Luitenant-kolonel Baert bij zijn aanstelling tot korpscommandant in 2008: "Langetermijnvisie is behoorlijk moeilijk. Elke nieuwe minister heeft zijn eigen ideeën over Defensie en wil eigen accenten leggen. Wij voeren zo goed mogelijk uit."

Brasschatenaar Hans Houf wordt nieuwe bevelvoerder

Hans Houf werd in 1965 op de wereld gezet in Brugge. Na het middelbaar koos hij resoluut voor een opleiding in de Koninklijke Militaire School. Bijkomende cursussen, veel inzet en ervaring zorgden ervoor dat hij 22 jaar later, op 1 juli 2010, bevelvoerder wordt van het eerste eentalige Artillerie Bataljon en tevens kwartiercommandant van Brasschaat.

Na de militaire school legerde Hans een zestal jaar in het Duitse Soest, tot België besloot al zijn troepen uit Duitsland terug te trekken. Hans kwam terug in België terecht, meer bepaald in Brasschaat. Het gezin settelde zich meteen in Maria-ter-Heide. Na drie jaar ervaring opdoen in de Brasschaatse Artillerieschool, besloot Hans in 1997 terug te gaan studeren aan het Koninklijk Hoger Instituut Defensie. Zo kon hij aanspraak maken op een hogere officiersgraad. Het gezin bleef in Brasschaat wonen. Na een vier jaar durende tussenstop in Saive bij Luik, studeerde hij opnieuw verder. Deze keer in Toronto (Canada) voor de opleiding *command & staff course*. “De mooiste periode uit mijn carrière”, vertelt Hans, “en een erg nuttige opleiding in *leadership*”. Heel het gezin was deze keer mee. Het huis in Brasschaat werd ondertussen door een vriendelijke buurman onderhouden. “Mijn twee kinderen gingen er naar een gewone openbare school en spraken na een jaar vloeiend Engels. Ze hadden het zelfs moeilijk om nadien terug naar het Nederlands over te schakelen”, lacht Hans. Meteen bij terugkomst in

België vatte Hans de studies *Staffbrevethouder* aan. “De Canadese cursus focust op leiding geven en het plannen van intermachten en multinationale operaties, terwijl de cursus hier eerder toegespitst is op managementtechnieken en internationale betrekkingen. De twee cursussen vulden elkaar perfect aan”, legt Hans uit.

Na drie jaar op het hoofdkwartier van Defensie in Evere kwam Hans in 2007 terecht op de staf landcomponent, in de volksmond *staf van de landmacht*. Tenslotte werd Hans vorig jaar commandant van het tweede Artillerie Regiment.

Op 1 juli 2010 krijgt Hans het bevel over het gloednieuwe Artillerie Bataljon. Daarbuiten wordt hij ook kwartiercommandant. “In het *Kwartier van Brasschaat* krijgt het grootste gedeelte van het Artillerie Bataljon zijn vaste thuishaven, alsook enkele antennes van andere eenheden,” legt Hans uit. “Een antenne is een kleine afvaardiging van een andere eenheid die elders zijn hoofdkwartier heeft. Zo komen er in Brasschaat antennes van het RCI, SLU, CEM, CMO en de KwGp. Wat die antennes juist inhouden, zou ons te ver leiden. Ik kan wel vertellen dat de militairen, werkzaam in deze antennes, gecentraliseerd worden ondergebracht in een aantal gebouwen binnen het Kwartier. De rest wordt ingepalmd door het Artillerie Bataljon.”

Hoeveel manschappen zitten er vanaf 1 juli effectief in Brasschaat? “Het nieuwe Artillerie Bataljon is meer dan 900 man sterk, maar een deel ervan wordt gekazerneerd in Nieuwpoort. In Brasschaat zelf zullen 649 militairen hun onderkomen vinden. Tellen we daar de manschappen van de antennes bij, dan komen we aan een kleine 750 militairen die hier actief zullen zijn”, legt Hans uit. De hervormingen zorgen ook voor meer investeringen in het Brasschaatse Kwartier. Gebouwen worden gerenoveerd, er komen schietstanden bij, een deel van het vroegere licht vliegwezen wordt omgevormd tot een groot artilleriesmuseum... “Er gebeurt opnieuw vanalles op het militaire domein”, glimlacht de toekomstige bevelhebber.

“Wat er nu is uniek is

vrouwen uiteraard ook niet zomaar op voor de carrière van manlief.”

“Ik apprecieer ten zeerste de inspanningen van Brasschaat om de militairen uit Helchteren zo goed mogelijk op te vangen in hun nieuwe thuisbasis. De gemeente biedt hen hulp aan in hun zoektocht naar een nieuwe woning, school voor de kinderen... Het valt af te wachten hoeveel militairen effectief zullen verhuizen.”

plan De Crem hakt eindelijk knopen door

Het hervormingsplan van minister De Crem ligt geregeld onder vuur. Maar luitenant-kolonel Baert vindt het een logisch plan dat er niets te vroeg is gekomen en die eindelijk afrekent met de spiegelstructuur. Dat vraagt om wat uitleg. “De spiegelstructuur? Alles wat er in Vlaanderen is, moet er ook zijn in Wallonië en omgekeerd... Wat er nu gebeurt in Brasschaat, is uniek in de Belgische geschiedenis hé. Een eentalige artillerie-eenheid in Vlaanderen en geen in Wallonië! Eindelijk, zou ik zeggen, want die spiegelstructuur werkte op de duur tegen alle logica in”, verklaart Baert.

Het plan komt zestien jaar te laat want het had samen moeten uitgevoerd worden met de afschaffing van de dienstplicht. Toen drong een herverdeling van de taken zich al op. “De afschaffing van de dienstplicht gebeurde zo ondoordacht... onvoorstelbaar”, lacht Baert nog na. “Na die afschaffing kromp het leger in elkaar van 100 000 naar 45 000 manschappen. Bij de overgebleven beroepsmilitairen waren er in verhouding veel te veel officieren en onderofficieren. Ha ja, die moesten de dienstplichtigen opleiden. Van de ene dag op de andere stond ik daar met mijn team: geen dienstplichtigen meer om op te leiden en niemand die wist wat we dan wel moesten doen!

... gebeurt in Brasschaat, ... de Belgische geschiedenis”

Er werd eerst uitgevoerd, en pas daarna begon men erover na te denken...”, fronsde de kolonel zijn wenkbrauwen. “Er volgde uiteindelijk geen degelijke reorganisatie met afvloeiingen om een sociaal bloedbad te vermijden. In plaats daarvan werd er links en rechts doorlopend gereorganiseerd om te besparen, maar zonder een echte visie te volgen. Het plan De Crem moest dus al lang uitgevoerd zijn, maar kom, de ideale wereld bestaat niet, hé”, grijnst de kolonel.

vertrek met gemengde gevoelens

De kolonel was nog maar pas aangesteld als korpscommandant in Brasschaat, of hij kreeg al de opdracht om de Belgische troepen in Kosovo te leiden en ondertussen een functie te bekleden op het internationale hoofdkwartier. “Dat is niet bepaald de normale gang van zaken, maar een eerder aangestelde officier kon door omstandigheden niet vertrekken. Door mijn missie daar, de voorbereidingen en overdrachten aan andere bevel-

voerders, ben ik wel 8 maanden hier in Brasschaat verloren. En nu moet ik door de hervorming ook nog vroeger vertrekken. Al bij al zal ik hier maar een dik jaar echt korpscommandant geweest zijn”, vertelt een teleurgestelde kolonel.

Na een eerste bevelvoering in Nieuwpoort kreeg hij de uitzonderlijke kans opnieuw korpscommandant te worden, deze keer in Brasschaat. “En die kans wou ik met twee handen grijpen. In Nieuwpoort was ik erin geslaagd door de organisatie van grootse evenementen de muur tussen militairen en burgers neer te halen. Burgers mogen gerust weten wat militairen de hele dag achter die prikkeldraad uitrichten, vind ik. Dat PR-project wou ik dunnetjes overdoen in Brasschaat, maar ik heb er de kans niet toe gehad. Verder werden alle mogelijke andere plannen in de diepvries gestoken, want iedereen wist dat het hervormingsplan van De Crem eraan stond te komen. Ik heb mijn ding niet volledig kunnen doen”, besluit Baert.

Luitenant-kolonel Hans Houf: “Er zullen vanaf 1 juli een kleine 750 militairen actief zijn in Brasschaat. De hervormingen zorgen ook voor meer investeringen in het Brasschaatse Kwartier.

Groot Schietveld verboden terrein!

Steeds vaker wordt het veiligheidspersoneel van het Schietveld Brasschaat geconfronteerd met incidenten tijdens schietoefeningen op het Groot Schietveld. Burgers negeren gesloten slagbomen, rode vlaggen, verbodsborden... waardoor een reëel levensgevaar ontstaat.

Tot op heden werden de inbreuken altijd waargenomen en werden de oefeningen op het nippertje gestaakt. Maar ook buiten *het vuren* blijft het Groot Schietveld verboden gebied gezien de aanwezigheid van niet ontplofte munitie. Het controlepersoneel stelt echter nog steeds vast dat er ongestoord aan alle vormen van recreatie wordt gedaan!

Met de ingebruikname van de schietstanden 9 en 10 in het noorden van het Groot Schietveld werd de signalisatie in 2008 duidelijk verbeterd. Aanvullende informatieavonden werden georganiseerd in Brasschaat en Wuustwezel.

In het Groot Schietveld zijn alleen de eerste en tweede transversaal toegankelijk als de slagbomen geopend zijn. Dit is alleen wanneer er geen schietoefeningen uitgevoerd worden!

Deze wegen worden ook dagelijks gecontroleerd op aanwezigheid van munitie en springstoffen. Gezien de veelvuldige oefeningen en testen met granaten kan dit voor de rest van het terrein niet verzekerd worden. Er geldt dus een permanent toegangsverbod!